

عنوان مقاله:

نیایش و ستایش معبود در اشعار حافظ

محل انتشار:

همایش ملی زبان، ادبیات و ترجمه در آموزش و پرورش (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمد پیری اردکانی - کارشناس ارشد مترجمی زبان انگلیسی، واحد یزد، دانشگاه آزاد اسلامی، یزد، ایران

آنیتا لشکریان - دکترای زبان و ادبیات انگلیسی، واحد میبد، دانشگاه آزاد اسلامی، میبد، ایران

خلاصه مقاله:

نیایش یکی از روحانی ترین لحظات زندگی هر مؤمن است. در همه ادیان آسمانی متناسب با تلقی و درک مؤمنان از دین شیوه ها و شکل هایی برای راز و نیاز با معبود فراهم شده است. شاعران هم به عنوان دارندگان روحهای لطیف و حساس در لابه لای اشعار خود مناجات هایی نغز و دلنشین گنجانده اند که از لطیف ترین فرازهای آثارشان است. در این مقاله مناجات در حافظ شیرازی مورد بررسی قرار گرفته است. علت انتخاب این عنصر به دلیل لطافت و جنبه های غنایی بالای شعر این دوره است. در بین شاعران متعدد، حافظ به اذعان غالب منتقدان، مقامی والاتر و بالاتر از دیگران دارد. مناجات های حافظ بسیار کم است و شاید آن هم به دلیل کاربرد خاص غزل در شعر حافظ باشد و نگاه انتقادی تندی که به شرایط جامعه خود دارد. نیایش های حافظ بیشتر پراکنده و به صورت تک بیت هایی درخشان در لابه لای غزل هاست.

کلمات کلیدی:

نیایش، مناجات، شعر فارسی، راز و نیاز، حافظ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/540198>

